ROK IV. CZERWIEC 1918. NUMER 1.

PRZEGLĄD ADWOKACKI

KWARTALNIK

ORGAN KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ.

WYDAJE: WYDZIAŁ IZBY ADWOKACKIEJ.

REDAKTOR ODPOWIEDZIALNY: SEKRETARZ IZBY ADWOKACKIEJ Dr J. GROSS.

REDAKCYA I ADMINISTRACYA: KRAKÓW, ULICA GOŁĘBIA L. 6. — TELEFON 0055.

PRENUMERATA ROCZNA 4 KOR. — Z PRZESYŁKĄ POCZTOWĄ 4 KOR. 40 HAL.

TREŚĆ NUMERU 2:

I.

Na zasadzie uchwały Wydziału Izby adwokackiej z dnia 14 czerwca 1918 r. odbędzie się

dnia 6 lipca 1918 o godzinie 4-tej po południu w Krakowie

w lokalu Izby ul. Gołębia 6.

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE
KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ

z następującym porządkiem obrad:

I. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
II. Sprawozdanie Wydziału z czynności za rok 1917.
III. Sprawozdanie Wydziału z dochodów i wydatków za rok 1917.
IV. Uchwalenie budżetu, wysokości wpisowego i wkładki na rok 1918.
Wniosek Wydziału o podwyższenie wkładki na rok 1918.
V. Wybór 1 członka do Rady dyscyplinarnej w miejsce Dra Zygmunta Marka na lat 2 oraz 2 zastępców członków Rady dysc. a to w miejsce Dra Tadeusza Zakrzewskiego na 1 rok, w miejsee Dra Kazimierza Olszowskiego na 2 lata.

VI. Wnioski i interpelacye członków.

Każdy Członek Izby winien przybyć na Walne Zgromadzenie a w razie niemożności przybycia winien członek Izby w Krakowie zamieszkały usprawiedliwić swoją nieobecność pod rygorem grzywny (§§ 6. i 7. regulaminu).

Kraków, dnia 14 czerwca 1918.

Prezydent:

Dr. Koy.

II.

SPRAWOZDANIE

z Walnego Zgromadzenia Izby adwokackiej w Krakowie

z dnia 22 września 1917 r.

Przewodniczący: Prezydent Izby Dr. Michał Koy.

Protokolant: Sekretarz Izby Dr. J. Gross.

Przewodniczący po skonstatowaniu kompletu otwiera posiedzenie.

Przewodniczący poświęca gorące wspomnienie pośmiertne zmarłemu wiceprezydentowi Izby błp. prof. Dr. Józefowi Rosenblatowi podnosząc jego zasługi dla Izby w czasie długoletniego urzędowania.

Przewodniczący poświęca następnie wspomnienie pośmiertne zmarłym Kolegom.

Obecni uczcili pamięć zmarłych przez powstanie z miejsc.

Przeciw niejwiącym się Kolegom uchwalono nie stosować przepisów regulaminu.

Przystąpiono do porządku dziennego.

Uchwalono zaniechać odczytania protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.

Przewodniczący omawia Sprawozdanie Wydziału z czynności za rok 1916.

W dyskusyi nad sprawozdaniem zabierają głos Koledzy pp. Dr. Bulwa, Dr. Bribram, Dr. Trammer — poczem sprawozdanie to przyjęto do wiadomości.

Sprawozdanie Wydziału z dochodów i wydatków za rok 1916 przyjęto do wiadomości.

Uchwalono budżet, wpisowe i wkładki na rok 1917.

Przeprowadzono wybory.

Wybrani zostali na lat 3,

I.

WYDZIAŁ.

Prezydent Izby:

Dr. Koy Michał w Krakowie.

I. Wiceprezydent:

Dr. Maiss Ferdynand w Bochni.

II. Wiceprezydent:

Dr. Trammer Jerzy w Krakowie.

Członkowie Wydziału:

Dr. Bogusz Adam w Krakowie.
Dr. Frühling Rudolf w Krakowie.
Dr. Gabryelski Józef w Krakowie.
Dr. Gross Joachim w Krakowie.
Dr. Jakubowski Faustyn w Krakowie.
Jaworski Zygmunt w Tarnowie.
Dr. Kwieciński Tadeusz w Krakowie.
Dr. Lachs Zugmunt w Krakowie.

Dr. Landy Ludwik w Krakowie.
Dr. Landau Rafał w Krakowie.
Dr. Nadel Maksym. w Krakowie.
Dr. Piotrowski Zygmunt w Krakowie.
Dr. Reich Samuel w Rzeszowie.
Dr. Smolarski Kazimierz w Krakowie.
Dr. Schmidt Wilhelm w Krakowie.
Dr. Tomik Stanisław w Krakowie.

Zastępcy Członków Wydziału:

Dr. Armhaus Adolf w Krakowie.
Dr. Horowitz Maurycy w Wieliczce.
Dr. Ocetkiewicz Ludwik w Krakowie.
Dr. Reklewski Jan w Krakowie.
Dr. Schiff Dawid w Krakowie-Podgórze.
Dr. Szołajski Alfred w Krakowie.

II.
RADA DYSCYPLINARNA:

Zastępcy prezydenta:

Dr. Ader Leon w Krakowie.
Dr. Bednarski Tadeusz w Krakowie.

Członkowie Rady:

Dr. Friedberg Gwido w Wieliczce.
Dr. Kosch Teodor w Krakowie.
Dr. Marek Zygmunt w Krakowie.
Dr. Przeworski Jan w Krakowie.
Dr. Rattler Ludwik w Krakowie.
Dr. Süsskind Dawid w Krakowie.
Dr. Tilles Adolf w Krakowie.

Zastępcy Członków Rady:

Dr. Lehrfreund Zygmunt w Krakowie.
Dr. Ostrowski Kazimierz w Krakowie.
Dr. Zimmerman Juda w Krakowie.

Prokurator Izby:

Dr. Federowicz Tadeusz w Krakowie.

Zastępcy Prokuratora:

Dr. Oberlaender Salom. Kraków-Podgórze.
Dr. Bogdani Wiktor w Krakowie.

III.
EGZAMINATOR DO EGZAMINÓW ADWOKACKICH:

Dr. Lachs Zygmunt w Krakowie.

IV.
DELEGACI:

A) przy c. k. Sądach obwodowych:

1) Jasło: Dr. Baranowski Józef.
Dr. Czerny - Schwarzenberg Maryan.
Dr. Steinhaus Ignacy.

2) Rzeszów: Dr. Krogulski Roman.
Dr. Reich Samuel.
Dr. Różycki Leon.

3) Nowy Sącz: Dr. Barbacki Władysław.
Dr. Chodacki Juliusz.
Dr. Dawid Karol.

4) Tarnów: Jaworski Zygmunt.
Dr. Offner Józef.
Dr. Tertil Tadeusz.

5) Wadowice: Dr. Daniel Izydor.
Dr. Korn Józef.
Dr. Krókowski Konrad.

B) przy c. k. Sądach powiatowych:

Biała:	Dr. Aronsohn Maurycy.
Bochnia:	Dr. Maiss Ferdynand.
Brzesko:	Dr. Dadlez Wilhelm.
Chrzanów:	Dr. Rieser Gerson.
Dąbrowa:	Dr. Sozański Stanisław.
Dębica:	Dr. Friedberg Sydon.
Gorlice:	Dr. Stern Maurycy.
Kolbuszowa:	Dr. Rabinowicz Wilhelm.
Krosno:	Dr. Czajkowski Feliks.
Krzeszowice:	Dr. Weinheber Fryderyk.
Leżajsk:	Dr. Grychowski Wiktor.
Limanowa:	Dr. Młodzik Karol.
Łańcut:	Dr. Borowiec Józef.
Mielec:	Dr. Nowaczyński Stanisław.
Mszana Dolna:	Dr. Bogulski Otmar.
Myślenice:	Dr. Adelmann Emil.
Oświęcim:	Dr. Gąsiorowski Ludwik.
Przeworsk:	Dr. Świtalski Stefan.
Ropczyce:	Dr. Marowski Stefan.
Nowy Targ:	Dr. Styś Franciszek.
Stary Sącz:	Dr. Szayer Edward.

Strzyżów:	Dr. Schornstein Henryk.	Tyczyn:	Dr. Sahanek Aleksander.
Tarnobrzeg:	Dr. Surowiecki Antoni.	Wieliczka:	Dr. Friedberg Gwido.
Tuchów:	Dr. Agatstein Albert.	Żywiec:	Dr. Kornicki Michał.

III.

Zamknięcie rachunkowe dochodów i wydatków

Krakowskiej Izby Adwokackiej

z 31 grudnia 1917.

Dochody od 1 stycznia do 31 Grudnia 1917	23852 K 74 h
Rozchody	21685 „ 05 „
Saldo na rok 1918 .	2167 K 69 h

Kraków 14 czerwca 1918.

IV.

Preliminarz budżetu na rok 1918.

I. DOCHODY.

1. Wkładki od Kolegów	33300 K — h
2. Dodatek od Kand. adwok.	7500 „ — „
Razem .	40800 K — h

II. WYDATKI.

1. Płace funkcyonaryuszy Wydziału i Rady dyscypl. . . .	21.240 K — h
2. Kasa chorych i ubezpieczenie funkcyonaryuszy . . .	800 „ — „
3. Lokal	1.800 „ — „
4. Druki, papier i inne potrzeby kancelaryjne	2500 „ — „
5. Portorya, telefon	900 „ — „
6. Książki, dzienniki ustaw, czasopisma	500 „ — „
7. Opał i światło	1.000 „ — „
8. Adaptacye biur	500 „ — „
9. Wsparcie członków stanu adwokackiego	3.000 „ — „
10. Wydatki nadzwyczajne	500 „ — „
11. Stowarzyszenie wdów i sierot po adwokatach i kand. adwok. .	2.000 „ — „
12. Wydawnictwo „Przeglądu adwokackiego“	1.500 „ „
13. Do funduszu rezerwowego	4 560 „ — „
Razem . .	40.800 „ — „

Kraków, 14 czerwca 1918.

Sekretarz:	Prezydent:
Dr. J. Gross mp.	*Dr. M. Koy* mp.

Wielmożny Panie Kolego!

W interesie zawodu, wymagającym stosownego ustalenia kosztów adwokackich w sądach powziął Wydział Izby na posiedzeniu z dnia 22 marca 1918 r., idąc za przykładem Wydziału Izby adwokackiej lwowskiej, uchwałę, mocą której uznał załączoną pod 1) minimalną taryfę wynagrodzeń za zastępstwa przy rozprawach kontradyktorycznych i za pisma przygotowawcze w sprawach cywilnych, tudzież za czynności w sprawach karnych za obowiązującą. Zarazem postanowił Wydział Izby wystosować pod 2) załączoną odezwę do wszystkich senatów trybunalskich i wszystkich sędziów samoistnych urzędujących w okręgu krakowskiej Izby adwokackiej.

Podając to do wiadomości Wielmożnego Pana Kolegi, Wydział Izby wyraża przekonanie, że Wielmożny Pan Kolega w interesie stanu i w interesie własnym zastosuje się chętnie do wymogów stanu i będzie bezwzględnie przestrzegał powyższej taryfy, jako taryfy minimalnej wobec sądów i wobec klientów.

WYDZIAŁ IZBY ADWOKACKIEJ.

Kraków, dnia 14 czerwca 1918.

Członek Wydziału: Prezydent:

Dr. I. Gross. *Dr. Koy.*

L. 577/18

Do P. T.

Senatów trybunalskich i sędziów samoistnych urzędujących w okręgu krakowskiej Izby adwokackiej.

Niezwykłe stosunki ekonomiczne, stworzone wojną spowodowały gwałtowne podniesienie cen we wszystkich gałęziach pracy i produkcyi.

W porównaniu do stosunków przedwojennych towary i świadczenia ludzkie podniosły się w cenie wielokrotnie.

Wszystkie zawody niekwalifikowane i kwalifikowane, wszystkie grupy zarabiające żądają i otrzymują za swoją pracę i za swoje wyroby wielokrotną wartość tego, co zyskiwały przed wojną. Tylko w zawodzie adwokata pozostało, — pominąwszy mało znaczące podwyższenie taryfy ministeryalnej dla steorotypowych spraw bieżących, — wynagrodzenie z czasów przedwojennych niezmienione.

A przecież wykonywanie zawodu adwokackiego wymaga nietylko długich lat przygotowania i uciążliwej pracy, ale i znacznego kapitału obrotowego, którego wysokość podniosła się również niestosunkowo w porównaniu do wydatków przedwojennych.

Adwokat musi prócz mieszkania koniecznego dla siebie i rodziny, utrzymywać obszerny lokal na biuro i ponosić wydatki na jego utrzymywanie. Ceny za papier, za za maszyny do pisania i za wszelkie przybory kancelaryjne podskoczyły bardzo wysoko; również wzrosły płace koncypientów i mundantów względnie mundantek. Wydatki na stemple wymagają także znacznego wkładu chwilowego. Ponieważ część rachunków okazuje się obecnie nieściągalną, przeto cyfra odpisów i strat z tego tytułu jest także nierównie wyższą jak w czasach przed wojną. Zresztą adwokat musi też płacić premię ubezpieczeniową, aby uchronić siebie i rodzinę od nędzy w razie starości lub śmierci, musi płacić podatki i ponosić różne inne ciężary społeczne.

Ponieważ wartość i cena oznaczają wzajemny stosunek towarów i świadczeń do pieniądza, przeto zawodowa część adwokacka winna być odpowiednio do podwyższonej wartości innych świadczeń i towarów w tym samym w zwiększonym stosunku wynagradzaną, a wyrazem tej zasady powinny być pomiędzy innymi także koszta przez Sąd za czynności adwokackie przyznawane. Przytem nie należy zapominać, że żmudna czynność adwokacka, wymagająca długich informacyi, studyów i różnych prac przygotowawczych, wyraża się często tylko w krótkiem piśmie lub wniosku.

Mimo to w okręgu c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie przyznawane bywają za czynności adwokackie zwłaszcza w niektórych oddziałach sądowych wynagrodzenia nader niskie, niższe jak w okręgach wszystkich innych Sądów krajowych wyższych zachodnich.

Okoliczność ta, jak wogóle taniość procesów, wpływała zawsze na nadzwyczajne mnożenie się sporów, obciążała w znacznym stopniu sądy, wywierała przeto ujemny wpływ na wymiar sprawiedliwości. W obecnych zaś warunkach życiowych ustalania w sposób niski wynagrodzenia za czynności adwokackie sądowe wprost źle oddziaływać muszą.

Adwokaci dziś częstokroć oświadczyć muszą stronom, że nie mogą podjąć się prowadzenia sprawy za cenę kosztów sądowych, a wówczas strony, godząc się na zapłatę wyższych kosztów, aniżeli je Sąd przyznaje, tracą temsamem część należnego im roszczenia. Natomiast Sąd przyznawaniem niskich kosztów czyni niejednokrotnie darowiznę ludziom, którzy na nią nie liczą, wcale jej nie żądają, ani tej darowizny nie potrzebują. Widocznem jest też, że sfery rolnicze handlowe i przemysłowe, najczęściej występujące jako strony w sporach kontradyktoryjnych, otrzymujące dziś za swe towary i świadczenia znaczne sumy pieniężne, uważają wydatki na zastępstwo prawne za normalny wydatek przedsiębiorstwa swego i same uznają obowiązek odpowiedniego wynagrodzeuia adwokata. Codziennie się też powtarza, że strona przygotowana na wyższe ustalenie kosztów przez Sąd ze zdziwieniem dowiaduje się z wyroku sądowego, że przyznane koszta są znacznie niższe niż się strona spodziewała. Nie tylko adwokat doznaje w takich wypadkach uszczerbku materyalnego, ale niska ocena wartości jego pracy uwłacza godności stanu adwokackiego; mimo woli bowiem strona odnosi wrażenie w przypadkach takich, że świadczenia adwokackie są mniej warte niż inne świadczenia, za które strona płaci lub bierze pieniądze.

Przystosowanie wynagrodzenia adwokackiego w sprawach sądowych do cyfr ogólnego obrotu jest tedy dziś wszędzie uzasadnionem prawem stanu adwokackiego i nakazem słuszności. W załączonej pod 1) minimalnej taryfie za zastępstwa kontradyktoryjne i za pisma, którą Wydział Izby uchwalił i którą poleca wszystkim adwokatom do bezwzględnego stosowania wobec stron i Sądów, Wydział Izby nie wyciągnął właściwej konsekwencyi z powyż przedstawionego stanu rzeczy i oznaczył pozycye wynagrodzenia za poszczególne czynności wedle wartości, która odpowiada stosunkom przedwojennym i wysokości, w jakiej przyznawano je przed wojną w zachodnich krajach koronnych a Wydział Izby wyraźnie zaznacza, że przy ułożeniu taryfy chciał wprost wykluczyć podejrzenie wyzyskania konjunktury i pragnął tylko, aby dla adwokatów swego okręgu wyjednać przyznawanie wynagrodzenia, będącego równowartością za świadczenia adwokackie nawet bez względu na stosunki wojenne i że tem tłomaczą się niskie pozycye taryfy, pojęte jako pozycye minimalnie.

Wydział Izby zwraca się zatem do wszystkich Senatów trybunalskich i do wszystkich Sędziów samoistnych swego okręgu z uprzejmą prośbą, aby uwzględniając przedstawiony stan rzeczy, oceniali świadczenia adwokackie wedle załączonej taryfy wynagrodzeń, odpowiadającej w skromnej tylko mierze rzeczywistym stosunkom życiowym i wymogom słusznego prawa.

WYDZIAŁ IZBY ADWOKACKIEJ.

Kraków, dnia 14 czerwca 1918.

Członek Wydziału:
Dr. I. Gross.

Prezydent:
Dr. Koy.

V.

Sprawozdanie Wydziału krakowskiej Izby adwokackiej z czynności za rok 1917.

I. Sprawozdanie z czynności Wydziału Izby.

W zniszczonym wojną kraju ustała niemal zupełnie wszelka praca pozytywna, podciętą została wszelka inicyatywa, a cała troska i cały wysiłek wszystkich warstw i wszystkich kół społecznych zwraca się niemal wyłącznie ku ochronie tego, co jeszcze z ogólnej ruiny pozostało i szuka dróg i sposobów jak najrychlejszej odbudowy kraju. oraz jak najrychlejszego uruchomienia zniszczonych wojną warsztatów pracy, przeważnej części jego mieszkańców. Ten stan rzeczy zaciążył też i na naszej stanowej organizacyi, a tem samem zaciążył i na działalności Wydziału jako jej zewnętrznego wykładnika. I my też zajmować się musieliśmy w ubiegłym roku sprawozdawczym więcej kwestyami materyalnego bytu członków naszej Izby, aniżeli badaniem i rozwiązywaniem najdonioślejszych problemów prawnych lub też zagadnień stanu naszego dotyczących.

Prócz zwykłych agend administracyjnych załatwiać Wydział musiał nader liczne wpływające wnioski o udzielenie kredytu bądźto przez Galicyjski Wojenny Zakład kredytowy, bądź też przez Galicyjski miejski Wojenny Zakład kredytowy, potrzebnego na odbudowę zniszczonych wojną kancelaryi adwokackich i umożliwienie dalszej ich egzystencyi.

Podań, względnie wniosków takich, wpłynęło w ubiegłym roku 65, a wszystkie były przez osobnych referentów rozpatrywane a następnie przez Wydział opiniowane. Tylko w kilku wypadkach widział się Wydział zmuszonym przychylnej swej opinii odmówić.

Na drugi plan wysunęła się sprawa założenia konsumu adwokackiego.

Z inicyatywy Wydziału utworzono ten konsum w formie spółki spożywczej, która też istnieje od grudnia 1917, pierwotnie pod firmą: „Adwokacka Spółka spożywcza w Krakowie, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, a gdy następnie przystąpili do niej PP. Lekarze krakowscy, pod firmą: „Spółka spożywcza Adwokatów i Lekarzy w Krakowie, Stowarzyszenie zajestrowane z ograniczoną poręką“. — Członków liczy Spółka obecnie 271, z tego 204 ze stanu adwokackiego, 67 ze stanu lekarskiego.

Dotychczasowe obroty handlowe Spółki osiągnęły wysokość 50.000 koron.

Rozdział artykułów pomiędzy członków odbywa się stale we wtorki i soboty każdego tygodnia na podstawie książeczek legitymacyjnych, w którą każdy członek, pragnący korzystać z artykułów przez Spółkę pozbywanych, musi być zaopatrzony.

Każdoczesne ceny artykułów kalkuluje komisya ad hoc z łona Zarządu wybrana.

Znacznej pomocy w wykonywaniu swoich zadań doznaje spółka ze strony Pań (żon członków Zarządu i Rady Nadzorczej), którym się też ze strony organizacyi naszej najgorętsza podzięka należy.

Dalszym wyrazem materyalnych trosk i materyalnego położenia członków stanu naszego było opracowanie taryfy wynagrodzeń za zastępstwa dotąd taryfą nieobjętych, jak np. za zastępstwa przy rozprawach, za pisma przygotowawcze i t. p., którą to taryfę, jako dodatek do niniejszego sprawozdania dołączamy. Taryfę tę ułożył Wy-

dział po poprzedniem porozumieniu się z lwowską Izbą adwokacką — a następnie przedłożył ja z wyczerpującem uzasadnieniem Senatom Trybunalskim i wszystkim Sędziom samoistnym, a obecnie do Szan. Kolegów raz jeszcze apeluje, by tak w interesie własnym, jak i stanu naszego do postanowień tej taryfy stosować się zechcieli.

Nadmienić tu zaś musimy, że także stała delegacya Izb adwokackich podjęła się stosownej u właściwych czynników interwencyi, by koszta przyznawane przez Sądy odpowiadały nakładowi pracy i trudu oraz liczyły się także ze zmienionymi obecnie stosunkami. Stała delegacya pragnie jednak interwencyę swą oprzeć na materyale faktycznym i dlatego też za naszem pośrednictwem wzywa wszystkich Kolegów, by zechcieli o jaskrawych wypadkach takiej niskiej oceny interwencyi adwokackiej stałą delegacyę bądźto bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem naszego Wydziału informować.

Troską o zachwiany byt materyalny stanu adwokackiego podyktowany rownież został kwestyonaryusz stałej delegacyi, zwrócony do wszystkich Izb z wezwaniem do oświadczenia się, w jaki sposób należałoby w drodze ustawodawczej lub też w drodze innych odpowiednich zarządzeń przeciwdziałać nadmiernemu napływowi nowych sił do stanu adwokackiemu i liczebnemu jego wzrostowi. W kwestyonaryuszu tym wypowiedziała Stała delegacya słuszne niewątpliwie zapatrywanie, że dla osiągnięcia tego celu należy w pierwszym rzędzie wykonywać ścisłą kontrolę nad odbywaną praktyką adwokacką i zwalczać bezwzględnie wszelką praktykę pozorną. Apel ten jest tem więcej w obecnej chwili aktualnym ,że stosunki wojną wywołane wprowadziły już i tak przy obliczeniu wymaganego ustawą czasokresu tej praktyki znaczne ugi i ustępstwa.

Podjętą przez Stowarzyszenie Kandydatów adwokackich akcyę, mającą na celu podwyższenie ich płac odpowiednio do zmienionych stosunków uznał Wydział w zasadzie za usprawiedliwioną i słuszną. Oświadczyć się jednak musiał przeciwko próbie przymusowego uregulowania tej kwestyi, oraz przeciwko szablonowemu skategoryzowaniu płac kandydatów adwokackich, w drodze z góry ustalonego cennika. Zdaniem bowiem Wydziału wysokość wynagrodzeń kandydata adwokackiego oznaczoną być może tylko w drodze umowy, bo tylko przy zachowaniu tej formy uwzględnione być mogą z jednej strony zdolności kandydata, rodzaj przebytej już przez niego praktyki i jego życiowe doświadcznie, a z drugiej strony uwzględnione też być mogą stosunki kancelaryjne odnośnego adwokata u różnych adwokatów, jak wiadomo bardzo różne.

Już w naszem sprawozdaniu za rok 1915/16 zestawiliśmy ściśle i cyfrowo liczbę tych adwokatów do Izby naszej należących, którzy zostali do służby wojskowej powołani i którzy tę służbę od lat niemal czterech pełnią. Procent okazał się w stosunku do ogólnej liczby członków naszej Izby bardzo znacznym, a obecnie przy sposobności badania i opiniowania wniosków kredytowych dowiedzieliśmy się, że większa z nich część została kompletnie zrujnowaną, a wszyscy inni przez samo nieprowadzenie kancelaryi na nieobliczalne i niepowetowane szkody narażeni. Powstało jednak dalsze niebezpieczeństwo, że także i ci adwokaci, którzy byli dotąd od służby w pospolitem ruszeniu z bronią z powodu swej niezdatności zwolnieni, powołani będą do pełnienia służby w pospolitem ruszeniu bez broni, czyli do t. zw. służby pomocniczej. Wczesna jednak interwencya zainteresowanych przez nas tą sprawą kół parlamentarnych spowodowała

J. E. Ministra obrony krajowej do złożenia w parlamencie oświadczenia, że do służby w pospolitem ruszeniu bez broni powołani być mogą tylko ci adwokaci, którzy żadnych publicznych stanowisk nie zajmują i którzy w swym zawodzie nie są w całej pełni zajęci. Uprzedzając spodziewane odnośne zarządzenia, zwrócił się Wydział do Magistratu z przedstawieniem, by adwokatów ze względu na odpowiedzialne ich wobec klienteli stanowisko do tej służby zasadniczo nie powoływano, a ewentualnie z prośbą, by przy układaniu listy osób, które powołane być mają do służby w pospolitem ruszeniu bez broni, zasięgano opinii Wydziału. Nadto z okazyi wniesienia przez Rząd w parlamencie projektu ustawy o służbie cywilnej podczas wojny Wydział odniósł się z umotywowanym memoryałem do Związku adwokatów w parlamencie z prośbą, by między zawodami zwolnionymi od tej służby zamieszczono także adwokatów.

W sprawie masowego śledztwa przeciw 63 adwokatom do Izby naszej należącym o występek z § 67 u. w. otrzymała już Izba nasza na skutek swej energicznej u wszystkich miarodajnych czynników interwencyi o tyle satysfakcyę, że c. k. Ministerstwo obrony krajowej w piśmie z d. 21 września 1917 l. 243 do Izby wystosowanem stwierdziło, że doniesienia były anonimowe, a zarazem dosłownie oświadczyło: „Der Militäranwalt hätte allerdings mit Rücksicht auf den Stand der angezeigten Personen und die mit der Einleitung des gerichtlichen Ermittlungsverfahrens verbundenen Folgen mit mehr Vorsicht zu Werke gehen sollen, es wäre dadurch das bedauerliche Vorkommnis vermieden worden, dass auch gegen Personen die bereits längere Zeit activ dienen wegen angeblicher Entziehung von der Erfüllung der Wehrpflicht die militärgerichtliche Verfolgung eigeleitet werde“. Śledztwo to prawie co do wszystkich zostało już zastanowione, a tak ta cyfra, jak też i powyższa enuncyacya Ministerstwa c. k. obrony krajowej jest najdosadniejszą tego zarządzenia krytyką.

W sprawie ochrony lokatorów, unormowanej w rozporządzeniach całego Ministerstwa z dnia 26 stycznia 1917 l. 34, wniosła Izba nasza, opierając się na postanowieniu § 27 lit. e. ordynacyi adwokackiej, przedstawienie do c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości, uzasadniające konieczność rozszerzenia powyższego rozporządzenia do wszelkiego rodzaju najmu, a to bez względu na wysokość opłacanego czynszu.

Dużo kłopotu sprawiają też Wydziałowi finanse naszej Izby. Fundusze Izby zostały już dawno wyczerpane, a dochody Izby znacznie się pomniejszyły. Wkładki od przeważnej liczby kolegów całkiem nie wpływają, a wszelkie urgensa pozostają bez skutku. Tymczasem wydatki Izby rosną, bo koszta utrzymania biura oraz personalu kancelaryjnego z dniem każdym się zwiększają. Kasa Wydziału wykazuje też kilkutysięczny deficyt, który na razie kredytem pokryty być musiał. W tych warunkach musi też Wydział przystąpić do energicznego ściągania zaległości i bieżących wkładek. Przez zaprowadzenie nowej książkowości ujęte zostały zaległości wszystkich kolegów w osobne konta, których szczegółowe wyciągi doręczone zostaną Szan. Kolegom do skontrolowania i wyrównania. W wypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących będzie mógł Wydział udzielić zwłoki, a względnie nawet zgodzić się na całkowite lub częściowe odpisanie tych zaległości. Tam jednak, gdzie żadne takie względy nie zachodzą, a zaległości wyrównane nie będą — będzie Wydział zmuszony skorzystać z przysługującego mu

prawa ściągania tych zaległości w drodze natychmiastowej egzekucyi.

Projektowany a przez nas wszystkich gorąco oczekiwany najbliższy ogólny Zjazd polskich prawników — w Warszawie został już dwukrotnie odwołany. Wierzymy jednak mocno, że bliską jest już chwila, w której ogólny Zjazd polskich prawników zbierze się i obradować będzie tam, gdzie mu dotąd zgromadzać się nie wolno było, a gdzie jest jego miejsce najwłaściwsze, t. j. w stolicy Polski — w Warszawie.

Prezydent: **Dr. Koy.**

II. Sprawozdanie Biura pomocy gospodarczej dla powołanych na plac boju i ich rodzin.

I w roku ubiegłym prowadziła Izba nasza w swoim lokalu, swoim kosztem i swojemi siłami Biuro pomocy prawnej powołanych na plac boju oraz ich rodzin, a to tak dla okręgu miasta Krakowa, jakoteż dla okręgu całego powiatu krakowskiego.

Lokal Izby naszej przepełnionym jest codziennie w godzinach przedpołudniowych najuboższą i najbezradniejszą ludnością, która w najróżnorodniejszych sprawach, a w szczególności w sprawach uzyskania należnych jej zasiłków, otrzymuje w Izbie naszej natychmiastową, bezpłatną pomoc prawną, a względnie potrzebne pouczenie.

W ubiegłym roku sprawozdawczym wniesiono imieniem tych interesentów do różnych władz sądowych, politycznych, autonomicznych oraz wojskowych 2315 podań, a nadto wypełniono zgłoszeń o zasiłki oraz udzielono ustnych porad 1470.

Z gorącem uznaniem stwierdzić tu musimy, że Koledzy Dr Joachim Gross i Dr Edward Sabuda oraz kierownik Biura naszej Izby p. Józef Siwiński ofiarną a bezinteresowną swoją pracą dalsze prowadzenie Biura pomocy prawnej w ubiegłym roku nam umożliwili.

Przewodniczący:
Dr Koy.

III. Sprawozdanie z czynności Rady dyscyplinarnej Krakowskiej Izby Adwokackiej za rok 1917.

Według sprawozdania, przedłożonego c. k. Ministerstwu Sprawiedliwości z czynności Rady dyscyplinarnej z rok 1917 przedstawis się stan spraw dyscyplinarnych w tym okresie czasu jak następuje:

Ogólna liczba spraw bieżących z końcem 1917 r.	184
Z tego załatwiono prawomocnie:	
1) przez zaniechanie dochodzeń . . .	48
2) wyrokami:	
a) uwalniającymi	4
b) zasądzającymi na naganę pisemną .	17
c) „ „ grzywnę . . .	22
Ogółem załatwiono tedy spraw . . .	91
pozostało zaś w toku spraw	93
Rada dyscyplinarna odbyła w r. 1917 posiedzeń zwyczajnych i rozpraw . .	36

Kraków, dnia 14 czerwca 1918 r.

Sekretarz Rady dysc.: *Dr. J. Gabryelski* mp.
Prezydent Rady dysc.: *w z. Dr. L. Ader* mp.

VI.
Liczba adwokatów i Kandydatów adwokackich.

Z końcem roku 1917 było wpisanych adwokatów 559, Kandydatów adwokackich 363.

VII.
Dziennik podawczy.

Od 1 stycznia do 31 grudnia 1917 wpłynęło pism 2441.

Czcionkami Krakowskiej Drukarni Nakładowej w Krakowie, Kopernika L. 8.